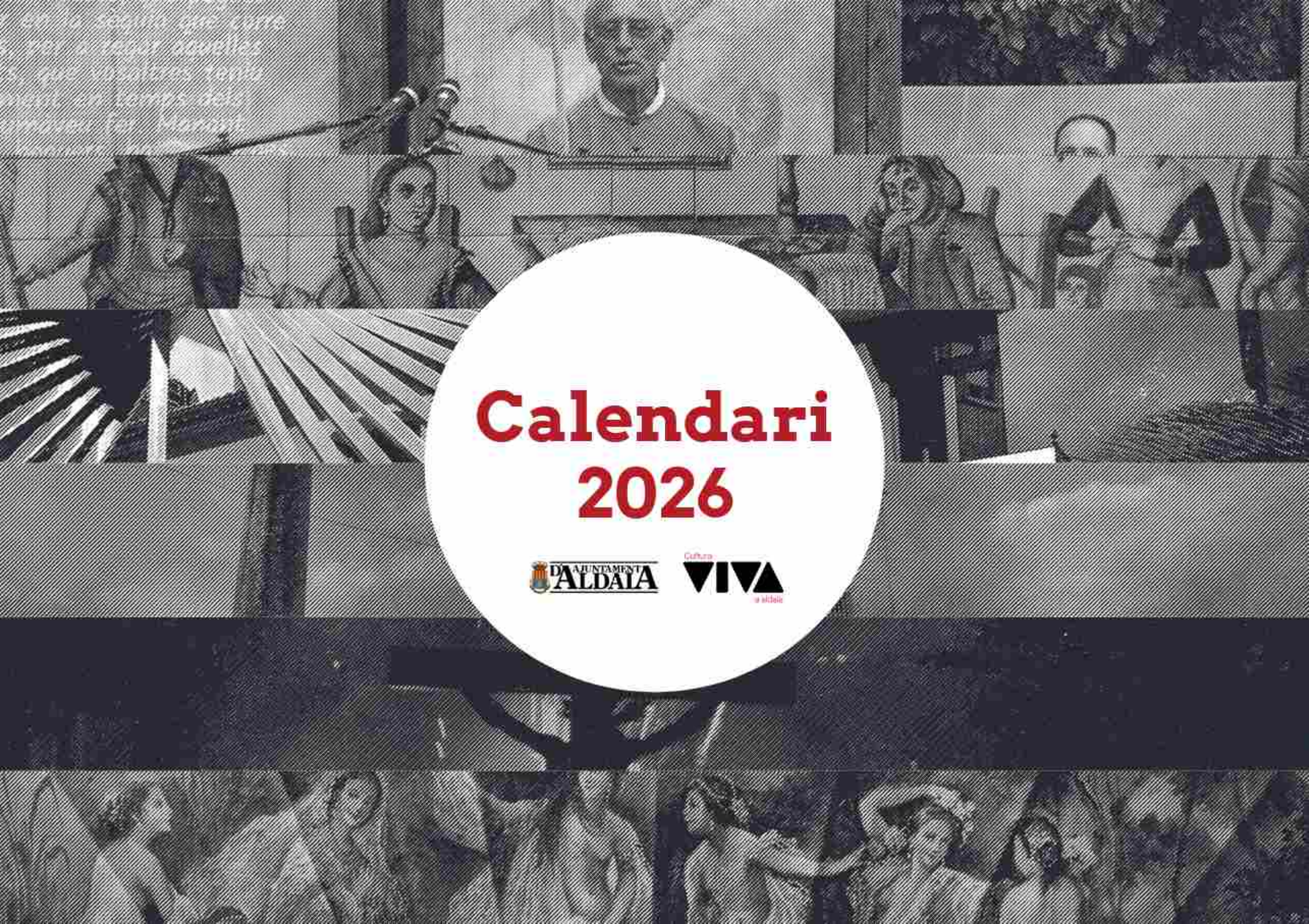

en la segona que corre
s, per a veure aquelles
s, que volíem tenir
ment en temps dels
mover per Maraví
haver-hi una gran

Calendari 2026

La tradició del palmito al nostre poble

En 1880, Salvador Andrés (varillatger) i Carmen Blasco (enteladora) muntaren la fàbrica Abanicos Andrés Pascual, que és la més antiga de les empreses palmiteres del nostre poble que continuen hui. Després d'enviudar, Carmen va mantindre l'empresa amb els seus quatre fills. Dos d'ells, Claudio i Conrado, van seguir en el taller. Desafortunadament, Claudio Andrés Blasco mor molt jove, però el seu fill, Claudio Andrés Pascual, el va succeir en el negoci treballant junt amb el seu oncle, del qual posteriorment, allà per l'any 1960, se separaria per a fundar la seua empresa, Abanicos C. Andrés Pascual. Claudio Andrés va adquirir gran prestigi i fou president del Gremi de Palmiters. En l'actualitat la seua filla, Maria Luisa Andrés Sahagún, dirigeix el taller. Representa la quarta generació de palmiters Andrés.

Trobaràs aquesta història a l'opuscle
"Els colors de l'aire.
L'art del palmito a Aldaia".
Francesc Martínez Sanchis

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

2026
Gener

Santíssim Crist dels Necessitats, símbol identitari d'Aldaia

Melitón Comes (Aldaia 1871-València 1940) va ser un escultor de rellevància en l'àmbit nacional, especialment en el camp de l'escultura religiosa. Va estudiar a la Reial Acadèmia de Sant Carles i posteriorment va obrir el seu taller a València, anomenat "El corazón de Jesús", primer al carrer Beneficència i més tard en l'Albereda.

Va participar en la primera Capella de la Inmaculada Concepció, que es va realitzar al 1923 a l'església parroquial de la Mare de Déu de l'Anunciació i que malauradament va quedar destruïda l'any 1936, igual que gran part de la seua obra. En 1943 es va reconstruir la nova capella, tal com la coneguem actualment. Es va intentar que fora el més pareguda possible a l'anterior.

L'església parroquial conserva la imatge del Santíssim Crist dels Necessitats, realitzada per Melitón Comes l'any 1940, poc abans de la seua mort. Una talla de dimensions naturals en fusta policromada que mostra Jesús ja difunt, amb el cap que recau lleugerament sobre la dreta amb un rostre de dolor contingut i al mateix temps de descans.

Trobaràs aquesta història a l'opuscle "Arquitectura i art cristià a Aldaia. Història i iconografia dels temples de culte", Helena Navarro Pérez

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

2026

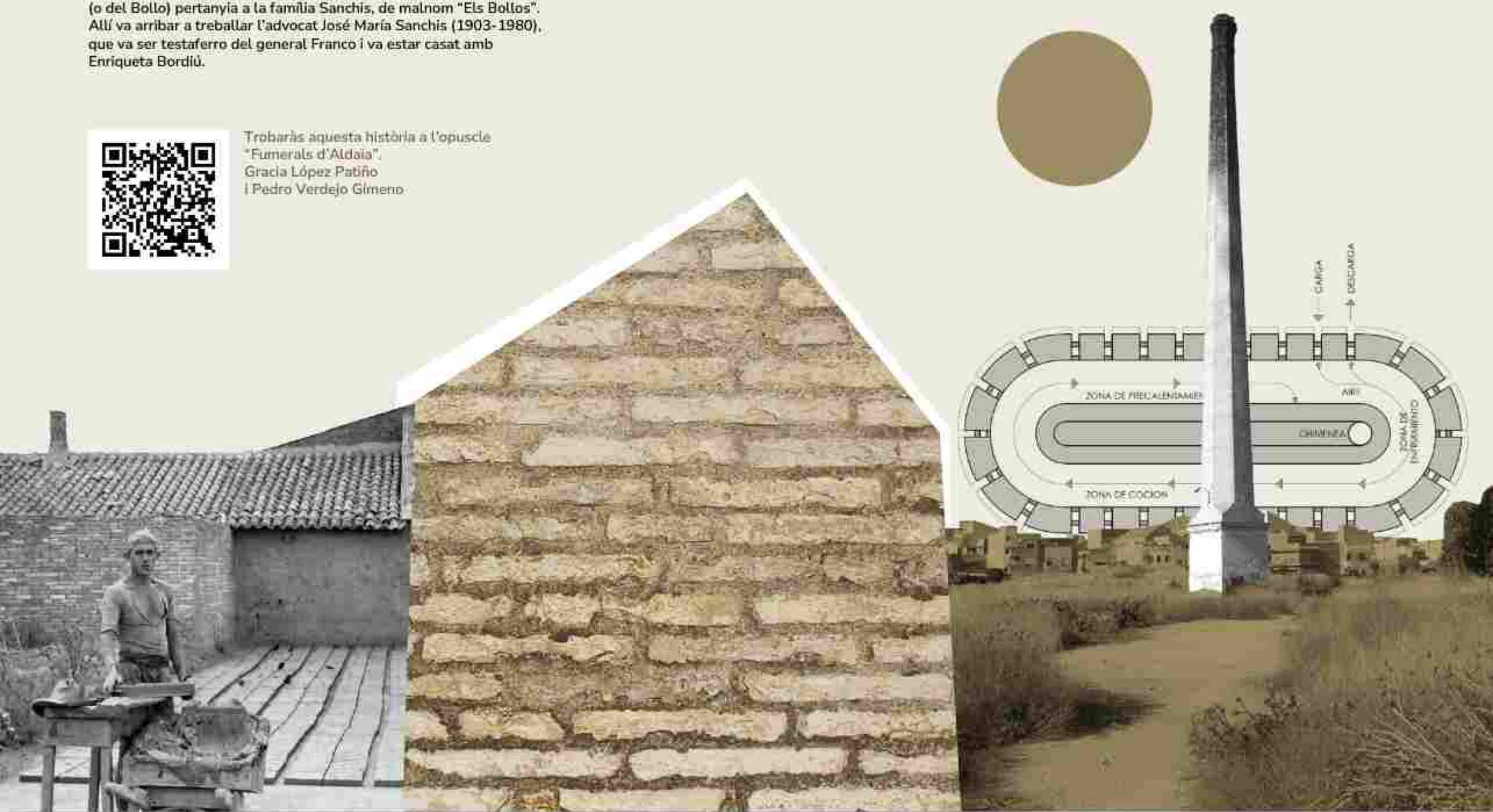
Febrer

Les nostres arrels industrials

Aldaia mostra el seu patrimoni industrial al món a través dels funerals de les antigues rajoleries. La rajoleria La Cautiva (o del Bollo) pertanyia a la família Sanchis, de malnom "Els Bollos". Allí va arribar a treballar l'advocat José María Sanchis (1903-1980), que va ser testaferro del general Franco i va estar casat amb Enriqueta Bordiú.

Trobaràs aquesta història a l'opuscle "Funerals d'Aldaia", Gràcia López Patiño i Pedro Verdejo Gimeno

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

2026 **Març**

Curiositats de l'edifici de l'antic ajuntament

Una part de l'edifici on actualment es troba el centre Gent Jove, l'antic ajuntament, era amb anterioritat el Forn de la Senyoria, d'origen medieval, i l'habitatge dels forners. La família Ruiz va ser l'última a regentar el forn i Pepita i Juana Ruiz les últimes forneres. El forn es va clausurar en 1968 i la reforma que va patir l'edifici va comportar la desaparició del forn.

L'altra part de l'edifici va ser la llar de l'últim agutzil, Francisco Martínez Cánoves, més conegut com "Paco el alguacil" o simplement "Coa", que començà a treballar el 27 de febrer de 1945 fins al 27 de maig de 1977. Anava vestit amb uniforme i duia una trompeteta que feia sonar abans de cada pregó.

Trobaràs aquesta història a l'opuscle "L'Antic Ajuntament. Història, etnologia i arquitectura civil a Aldaia".
José Ferrandis Montesinos
i Antonio Sáez Landete

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

2026 **Abril**

La indumentària tradicional valenciana

L'aldaiera Inés Sanchis Mas va ser una de les sis finalistes al primer Concurs de Bellesa de València celebrat amb motiu de l'Exposició Regional Valenciana de 1909. Una crònica de l'època deia: "... el Jurado eligió finalistas a las seis siguientes bellísimas señoritas: Rosa de la Figuera y de la Cerda, Joaquina Saavedra Fontes, ambas pertenecientes a la aristocracia: Angeles Soler y Miquel, Rosita Rodrigo Gómez y Soledad Cristelly, de la clase media, y a Inés Sanchis Más, magnífica huertana nacida en Aldaya y por cuya exaltación al reinado entablaron estruendosas querellas los elementos populares. Desde el terruño ha ascendido al trono de la belleza, y en cuanto acaben los homenajes a estas reinas del encanto físico, volverá a su barraca sombreada de naranjos".

Com sol ocórrer en aquesta mena de cròniques sobre festejos i també sobre el vestit, es deien inexactituds. Mai a Aldaia han existit barraques i per aquells anys tampoc hi havia tarongers. Les sis finalistes van ser obsequiades amb vestits de llauradora que havien sigut confeccionats per una de les roberies de València, segons paraules de la mateixa Inés Sanchis.

Trobaràs aquesta història als opuscles "La novel·lesca història del vestit de valenciana" i "El vestit tradicional des d'altres mirades".
Vicent Ferrandis Mas

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

2026
Maig

Tradicions úniques: Tribunal del Comuner del Rollet de Gràcia

La sessió institucional anual del Tribunal del Comuner, el dia 4 d'agost, ve precedida d'una processó cívica formada per membres del tribunal, la Junta de Govern del Rollet i persones convidades, així com els veïns i veïnes que vulguen participar. La processó, acompanyada al so de tabal i dolçaina, ix del Consell Agrari Municipal (seu de la Comunitat de Regants del Rollet de Gràcia al carrer Pablo Iglesias), recorre alguns carrers del voltant i arriba a les portes de l'Ajuntament on arplega a l'aldalde/essa, al qual se li col·loca el bruscó de president o presidenta d'honor del tribunal. Després, al so del toc de campanes del migdia (a les 12:00 hores) de l'Església Parroquial de l'Anunciació, la processó ix de la casa consistorial i acudeix al racó acotat (en la base del campanar del temple de l'Anunciació) on es troben desplegades les cadires dels membres del tribunal on es fa la sessió institucional.

Trobaràs aquesta història a l'opuscle:
"El Tribunal del Comuner del Rollet de Gràcia de l'Horta d'Aldaia. Bé de Rellevància Local de caràcter Immaterial de la Comunitat Valenciana".
Francesc Martínez Sanclis

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Les nostres bandes de música

En la dècada de 1880 el poble d'Aldaia comptava amb dues bandes de música, La Vella i La Nova, l'activitat de les quals es va veure afectada per la Guerra Civil. L'any 1939 es van fondre en una única banda una selecció dels millors membres de les anteriors agrupacions, donant lloc a "La Lira", que va tenir com a primers directors a José Medina i Carmelo Baixauli. Més tard, en 1950, aquesta agrupació va canviar el seu nom a "Unió Musical La Lira", que tornaria a ser canviat en 1968 al d'Unió Musical d'Aldaia (UMA), nom que ha perdurat fins als nostres dies. Més endavant, a la fi de 1991 i inicis de 1992, va nàixer la Banda Simfònica d'Aldaia, la qual va fundar en 1999 la seua escola de música. Posteriorment, l'any 2002, va aparèixer l'Agrupació Musical Els Majors de l'Horta Sud amb l'objectiu d'acostar la música a les persones grans. Aquestes tres bandes continuen actives en l'actualitat.

Trobaràs aquesta història a l'opuscle
"Un passeig pel patrimoni musical d'Aldaia".
Victòria Santos Rico

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

2026 **Juliol**

Les nostres festes: Baixà del Crist

El primer record meu d'una participació a la Baixà del Crist va ser agafat de la seua mà, treballada dia a dia. Jo era xicotet, molt xicotet. Volia eixir a viure el foc. Després d'una llarga discussió amb ma mare, l'autoritat del meu iaio va fer efecte i vaig experimentar per primera vegada la màgia de la pólvora, de la flama, del fum, del color, del so, del tro. Recorde els coets fets de canya i el meu orgull d'anar agafat de la mà del iaio, Miquel "el general".

Trobaràs aquesta història a l'opuscle "5 d'agost d'un poble (1921-2021). La Baixà ens uneix".
Vicent Bosca i Perelló (coordinador)

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Els nostres rituals: Cant de la Carxofa

Trobaràs aquesta història a l'opuscle:
"Una aproximació al Cant de la Carxofa".
María Pilar López Herrero

El primer angelet del poble en cantar la Carxofa va ser una xiqueta: Teresa Ferriz Suay a l'any 1972. Cal destacar aquest fet perquè anteriorment sempre havia estat cantada per un infant de l'Escolania de les Escoles Professionals San Josep de València preparat pel director, organista i compositor José Luis López García. En 1973, el Tio Batiste va demanar a Antonio Andrés que es fera càrrec de la preparació de l'acte, oferint-se Federico Burguet Cervera a ajudar-li i supervisar la preparació de l'àngel.

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

2026 **Setembre**

Els nostres menjars

Sota, cavall i rei és el divertit nom del típic menú de les noces que s'utilitzava als anys seixanta del segle XX format per la sopa coberta, la paella i el guisat de festes. Els dinars es tancaven amb orelletes i sopà, altres clàssics del nostre poble. Era comú que les dones de la família s'ajuntaren per a cuinar i parar taula, que després gaudien familiars i veïnat als corals o patis i navaetes de les cases formant una gran taula. A vegades també se celebrava a la casa del tio Morrillo, que llogava tot el material necessari. Tota la família, les amistats i el veïnat participava.

El pimentó amb tonyina és altre dels menjars estrella del nostre poble. Cada família tenia la seua recepta especial. Un any l'Ajuntament d'Aldaia va organitzar un concurs de pimentó amb tonyina i tots el portaren igual, i el va guanyar la tia Amparito de Vila-real.

Trobaràs aquesta història a l'opuscle

"Aldaia cuina.

Tradició culinària i identitat".

Pilar Villanueva Llopis

i Pilar Rodríguez Villanueva

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

2026

Octubre

La cultura teatral a Aldaia

Entrats ja els anys 30 del segle XX, a Aldaia hi havia dos casinos: El Casinet, relacionat amb el bàndol republicà, que estava situat a l'actual carrer Pablo Iglesias; i el Pot, d'origen carlista, que amb el temps es coneixeria com El Teatret i que es trobava en l'actual Casa de la Música. Aquests eren els llocs en els quals es mantenia la tradició d'un teatre dominical. És fàcil suposar que la majoria d'aquestes representacions estaven a càrrec de grups amateurs. Ajudar-se per fer teatre formava part dels moments d'oci de les persones. Per paral·lelisme amb altres poblacions es pot inferir que les representacions teatrals serien comèdies o drames en castellà, sainets en valencià o sarsueles, sense oblidar la representació anual del Don Juan Tenorio per al dia de Tots Sants.

Al teatre dominical admiraven i aprenien els germans Comes, els germans Gadea (entre els que trobem a Salvador Gadea que va arribar a ser alcalde d'Aldaia), Margarita Bartual o Enrique Gil, als quals consideraven uns mestres de la interpretació.

Trobaràs aquesta història a l'opuscle "Bambolines i figurants. El teatre a Aldaia. Amb motiu del 20è aniversari del TAMA". Xema Palanca Santamaria

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

2026 **Novembre**

Els nostres orígens: el Bacus d'Aldaia

El jaciment arqueològic del nostre poble es va donar a conèixer en 1884 gràcies a la troballa de part d'una escultura de marbre mentre el propietari, anomenat Pascual Simó, llaurava uns camps situats en una xicoteta zona elevada anomenada Ereta dels Moros. No obstant això, en aquells moments van creure que es tractava de part d'una imatge de Sant Roc, ja que només va aparèixer la part inferior. Això és, cames i peus nus al costat d'un animal que es va identificar amb un gos. La família Simó va conservar les restes per devoció al sant. No serà fins a 1924 quan, el fill de Pascual, va trobar la resta de l'escultura treballant el mateix camp. En casar les dos peces escultòriques es va posar de manifest que no era un sant i van decidir vendre'l. L'estàtua va estar a casa de Pascual Simó fins que va passar a les mans del col·leccionista Eduardo Arévalo, que la va cuidar acuradament fins que va ser adquirida per l'Estat espanyol a través del pressupost per a la conservació de la riquesa artística i monumental, i va ser portada a Madrid. Parlem del Bacus d'Aldaia.

Trobaràs aquesta història a l'opuscle "El Bacus d'Aldaia i l'Ereta dels Moros",
José Ferrandis Montesinos
i Antonio Sáez Landete

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

2026

GENER

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

FEBRER

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

MARÇ

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ABRIL

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

MAIG

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

JUNY

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

JULIOL

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

AGOST

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

SETEMBRE

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

OCTUBRE

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

NOVEMBRE

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

DESEMBRE

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

REXUS
DE 1944
24-04-2000